

ולדעת בן עזאי ורבי אלעזר ורבי שמעון – מאחר שמניסין ועד עצרת אין הזמן מרובה, ומהגורן האחרון עדיין לא נולדו בהמות מרובות, אם יהיה הגורן שסמוך לעצרת חמישה עשר יום או ארבעה עשר יום קודם עצרת, בימים מועטים ימכרו כל הבהמות המועטות, וסמוך לעצרת ממש לא יהיו בהמות מצויות לעולי רגלים, ולפיכך, גורן זו יש להסמיכה יותר לעצרת, ולכן אמרו שגורן זו תהיה **באחד בסיון**.

ג. זמן הגורן שלישי הוא הגורן הסמוך לחג הסוכות.

לדעת רבי עקיבא – כשם שהגורן הראשון הוא בפרוס הפסח, והגורן השני הוא בפרוס העצרת, כך הגורן השלישי הוא בפרוס חג הסוכות, כלומר, **חמישה עשר יום קודם החג**. [הוא היום האחרון של חודש אלול כלומר עשרים ותשעה באלול].

וכמו כן לדעת רבי אלעזר ורבי שמעון – אף שלדעתם היה ראוי לקבוע את הגורן הזה ארבעה עשר יום קודם החג, מאחר שיום זה הוא יום טוב של ראש השנה, ואי אפשר לעשר בו, כי זה שמעשר צובע את היוצא עשירי, ואסור לצבוע ביום טוב של ראש השנה, לכן אמרו, שגורן זה יהיה יום אחד קודם, הוא **יום עשרים ותשעה באלול**. וטעם נוסף הוא, כי אחד בתשרי הוא תחילת שנה חדשה למעשרות, ויש לעשות לדבר היכר, לקבוע את הגורן של בהמות שנה שעברה, קודם תחילת שנה זו.

וכל זה כדעת האומרים, ששנת מעשר בהמה מסתיימת באחד בתשרי, **אבל לדעת רבי מאיר, מאחר ששנת מעשר בהמה מסתיימת באחד באלול, על כרחך יהיה הגורן בסוף שנת המעשר, כלומר בעשרים ותשעה באב**.

וכמו כן לדעת בן עזאי – מאחר שמחמת הספק, האלולים מתעשרים לעצמם, ואין לעשר את הנולדים באב עם הנולדים באלול, על כרחך יהיה הגורן השלישי **בעשרים ותשעה באב**, ואף שכשחודש אב הוא שלושים יום, ניתן לקבוע את הגורן גם ביום שלושים של אב, מכל מקום, מאחר שפעמים אין בחודש אב אלא עשרים ותשעה יום, קבעו את הגורן לעשרים ותשעה באב.

דף ח

ראש השנה למעשר בהמה

כלל בידינו, שבהמות של שתי שנים, [=חדש וישן], אינן מצטרפות למעשר, ויש לעשר וולדות של כל שנה בפני עצמם. ונחלקו חכמים מתי מתחילה שנה חדשה למעשר בהמה.

לדעת רבי מאיר – ראש השנה למעשר בהמה הוא **באחד באלול**. [וכן דעת רבי ישמעאל].

ואמר רבי חונה, שטעמו של רבי מאיר, משום שעד אחד באלול הן מתמצות לילד מן